

GEEN MISWIJN, MAAR DE WIJN IS NIET MIS.

Kerststallen expo in Hengstdijk

HENGSTDIJK- Het gaat natuurlijk te ver om voor iedereen te spreken, maar zeker is dat er zat mensen zijn die gisteren letterlijk hun buik vol hadden van Kerst. Gelukkig de kalkoen zit er weer in en het gourmetstel staat weer op zolder, vanavond staan er weer gekookte aardappelen, boontjes en een schouderkarbonade op het menu of liflafjes natuurlijk. In Hengstdijk wordt echter geprobeerd het kerstgevoel nog even vast te houden. Reden? Het behoud van de prachtige Catharinakerk.

Jo en Ria Sponselee uit Pauluspolder drinken op de rand van het altaar gezellig een glas Glühwein op.

“Het is dan misschien geen miswijn, maar deze wijn is niet mis!”, grapt Jo Sponselee. Het echtpaar is naar de kerststallententoonstelling gekomen om middels een paar drankjes de kas van de Stichting Behoud Catharinakerk te spekken. “Ik ben hier gedoopt, voor de eerste keer ter communie gegaan en later ook nog getrouwd. Deze kerk heeft dus iets specials voor mij. Als er iets te doen is, voel ik me op de een of andere manier altijd geroepen om even een kijkje te komen nemen”, vertelt Ria Sponselee. Ze is het eerste uur van de tentoonstelling zeker niet alleen.

“We hebben er al dertig geteld”, zegt Marleen van Stevendaal van de Stichting Behoud Catharinakerk. “Das alles behalve slecht. We doen dit nu voor de vierde keer. Ja elk jaar met kerststallen. Maar toch is elke editie weer totaal anders. Zo verleent bijvoorbeeld elk jaar een andere basisschool uit de streek medewerking met uiteenlopende interpretaties van kerststallen. Dit jaar is dat de basisschool De Schakel uit Vogelwaarde.” De drie tafels van de basisscholieren laten vernuftig geknutselde stallen zien, maar het echte pronkstuk staat een paar meter verderop: een honderdvijftig jaar oude kerststal uit een klooster in Vlaanderen van de Terneuzense familie Vlottes. Waarde? Staat er niet bij, maar dat het een aparte, kostbare beeldengroep is staat vast.

En zo vertelt elke stal hetzelfde, maar toch ook weer een eigenverhaal. Eddy Bogaert uit Kloosterzande is bedrijvig geweest met perenhout. Hoewel...het kindje Jezus lijkt meer op een zoon van Barbie, omdat hij als enige van het stel niet van perenhout is gemaakt maar van plastic. Ben Holla uit St. Jansteen heeft twee in Kenia vervaardigde mensfiguren voorzien van een stal en ezel. P. Dobbelaar uit Vogelwaarde mag zich met twee volle tafels hofleverancier van de tentoonstelling noemen. En wat te denken van een unieke collectie wijwatervaten van de familie Duerinck-Verschuren.. “Zo’n bakje hadden wij vroeger thuis ook”, herinnert een bezoeker zich. “Dat hing vlak bij de trap, voordat we naar boven gingen, moesten we altijd nog even een kruisje slaan”.

Het mooiste verhaal wordt verteld bij een stalletje van Arie en José Sponselee uit Hulst. Ze kochten een kerstgroep voor vijventwintig euro op een rommelmarkt in Gent. Diezelfde dag laten ze de groep taxeren door een antiquair in Hulst. “Hij vertelde ons dat deze kerstgroep in de vorige eeuw in Oost-Europa is gemaakt van gietporselein. Hij schatte de waarde op minsten 100 euro”, meldt het begeleidende briefje. De 75 euro winst werd niet veel later weer tenietgedaan. “Er werd ons een forse boete thuisgestuurd vanwege te hard rijden op de weg van Gent naar Hulst!”

Uit de PZC van 28 december 2016.

Artikel van Raymond de Frel, foto Wim Kooyman

